

BAJTÁRSI

LEVÉL

1968. VIII. évf. 9. sz. levél. 59. oldal. Utrecht, 1968. szept. 10.

UTOLSÓ ÍTÉLETET ADJ URAM!

Az Isten hasonlatosságára teremtetett XX. század embere megzavarodottságában a Teremtője és örökérvényű intézménye ellen tör, s a belé lehelt lelket az anarchia mocsarába öli. Hamis profétákat követ, űrült embereket tart Megváltójának is, a bűzös, szennyes anyagot követ. Tiporja az isteni törvényekre épült intézményeket, jogszabályokat, szokásokat, és azok helyébe anarchikus formákat és állapotokat hoz. Az ölést, a rablást, a paráznaságot és mindazt, amit Isten halállal büntet, eredménytel: tekinti, a keresztényi erkölcsös élet helyett a teljes erkölcstelenség posványába zuhan.

Stalinról halála után megállapították, hogy űrült volt. Maga Kruscsev, ki környezetében tevékenyen munkálkodott, a XX. pártkongresszuson azzal védekezett, hogy csak azért követték Stalint, mert az űrültségeről halála után bizonyosodtak meg.

Az űrült "nagy" utódjáról az egész világ még tisztánlátó, erkölcsi gátlásoktól és terheltségtől mentes, józanul ítélő s elfogulatlanul gondolkozó embere tudja, hogy Istent-tagadó, önmagának ellentmondó, saját kijelentéseit cáfoló, ígéretét be nem tartó, sok millió ember gyilkosa s a világ békéjének biztosítására hivatott ENSZ-hez is képes fordulni, ha vélt igazságát bizonyítani akarja, holott e szervezet ellene hozott megbélyegző határozatait semmibe nem veszi s az azokhoz való alkalmazkodásra nem is gondol. Mi más mindez, ha nem űrület?

Stalin idejében történtek ugyan az alábbiak, de ez semmit nem változtat a megítélésünkön, mert az 1956-os szabadságharcunknak Kruscsev parancsára történt véres eltiprásából, valamint az azt követő és napjainkban is folyamatosan igénybevett könyörtelen eszközeiből tényként megállapíthatjuk, hogy csak a személy változott, a cél és eszköz ugyanaz maradt.

Íme a tények: 1./ Pető szds., a siklői ÁVO-sok parancsnoka, s helyettese, Ujhelyi György fhdgy. 1948. évben, különböző időkben, Siklós község határában 4 kulákot agyonverték. Cselekményülnek öngyilkosság látszatát keltése végett egyik hullát a siklői legelőn 15-20 cm. mélységű tóba, a másodikat a legelő kútjába dobták, a harmadikat a legelő melletti fásportban egy fára és a negyediket a közeli, Máriagyűd-i erdőszélen, a zárda közelében levő egyik fára felakasztották.

A kútból kivett hulla zsebében -melyet a gyulyás és társai hatóság jelenléte nélkül foganatosítottak- idézést találtak, amely szerint a kulák az nap reggel 5 órára e kúthoz volt megidézve; az idézést Pető szds írta alá.

Ezeket az embereket pusztán a kulákok megfélemlítése céljából ölték meg, semmiféle büncselekmény nem terhelte őket. A pécsi lapokban, oldugott helyen pársoros közlemény jelent meg az "öngyilkosságokról".

2./ A megnevezett ÁVO-sok és még három társuk vorték agyon egyik cs. t. őrm. Bajtársunkat (a felesége és szülei még élnek, a nevüket ezért nem írom) Siklós községben, 1949. nyarán. Pető családja lakásá-

ról az áldozatot a Várkertbe, ahol úgy megverték, hogy tüdőér repedés következtében a budapesti kórházban meghalt.

3./ Szilágyi nevű nyomozó őrm. Bajtársunkat 1944. őszén, a pécsi repülőtéren "népítélet"-tel, három zsidó állítólagos megölésének vádjával, a kommunisták felakasztották. Ártatlan Bajtársunk alatt a faág le-tört, és miközben a megkínzott ismételtlen hangoztatva ártatlanságát, é-ltben hagyásához ragaszkodott, egy Weisz nevű szilvási, meg egy másik zsi-dó a tömegből előugrott és Bajtársunkat újból felakasztották. Nemes lel-két kilehelte Bajtársunk és pár nap múlva az általa megölt három zsidó a deportálásból visszatért.

4./ A budapesti Hermina zárdában 1945. január elején, a Feren-ces Mária misszionárius apácák közül Elisabeth főnöknőt, Litina, Dóra ne-vű apácákat és még négy társukat, mert megbocstelenítésük elől a zárdá-kápolnájába menekültek és annak ajtaját belülről bezárták, a kápolnába dobott kézigranátokkal orosz katonák meggyilkolták.

5./ Az előbb említett zárdá udvarán-velamivel Később-Mária-Emilia nővért ügyeleti szolgálatának teljesítése közben ölték meg az utána dobott kézigranáttal, mert megbocstelenítését futással akarta el-kerülni.

6./ Budapest melletti Istenhegy erdőben, egy völgyben, 1945. február 13-án fogoly társaimmal kb. 20-25 máglyába rakott, (mint csépeés-kekor a telt zsákokat szották garmadába rakni, máglyánként egymás mellé és egymásra 5-5 fős), 500-600 német katona hulláját láttuk. Ezeket az o-roosz katonák a budai kitöréskor fogták el, lefegyverezésük után tarkó-lövéssel végezték ki mindannyiójukat. A Trombitás utcai lakosság állí-tása szerint a munkás századainkból, az oroszokhoz átszökött és koncent-rációs táborokból már visszatért zsidók is résztvettek ezekben a szeren-csétlenelemben a kivégzésében.

Az eset a Katynitól csak talán a legyilkoltak tömegeiben különbözik. A környék lakosságának állítása szerint a szerencsétlen legyilkoltaknak nagyobbik része a német hadseregbe besorozott magyar-oroszai sváb volt. Csak egy vizsgálat deríthetné fel, hogy a megnevezett erdő belsejében, ahova mi foglyok be nem tekinthettünk, még mennyi hulla-csomó lehetett.

A felsoroltak csak szemelvények az előfordult és napjainkban dúló kegyetlen cselekedetekről azért, hogy emlékeztessenek a magyar "Fel-szabadításra"! Kommentár ezzelhez felesleges, s talán csak annyit jegy-zek meg, hogy ilyen lenne a világhódítók által annyira óhajtott ko-exis-tencia is.

Az őrület tovább tart! A zsarnok gátlás nélkül, tovább tobzó-dik. Az 1956-os szabadságharcunk vérébefojtása után letartóztatottakat napjainkig fegyházakban, internálótáborokban, szibériai, vörös-kínai és más, ugynevezett, népidemokráciák haláltáborokban rabszolganunkával irt-ják. Fiatalkorú gyermekünket addig tartják börtönökben míg 18. életévü-ket be nem töltik, s azután bitófára hurcolják. E súlyos cselekményeket, valamint a borzalmakat az egész világra való kiterjesztési szándékot leplezendő, Kruscsev a békes egymássalélt és maszlagát hirdeti. E cél-ból erőszakolta ki a párisi konferenciát is, melyet a kezdetekor felbo-rított, mert tizenöt év óta először tapasztalta tárgyaló nyugati part-nereinek ellenállását. Pedig a konferencia eredménytelenségének szemé-lyéről való elterelése végett nem átalotta Isten szent nevét is szájá-ra venni "Isten a tanum, hogy tiszta a kezem" mondta. Ugyanez a bandita pár hónappal előbb Oroszországban tartott egyik gyűlésen azt mondta: "Akkor hívhatkozunk Istenre, ha az emberket félre akarjuk vezetni".

A párisi konferencia sikertelensége után a nyugati vezetőket sértetegette Kruscsev. Az U.S.A. tiszteletben álló elnökére azt mondta: "Gyenge közü, gyermekotthon gondnokának való bácsika". Nem hajlandó vele többet tárgyalni. Közben állandóan hangsúlyozza a ko-existencia szükségességét, de nem mulasztja el atomháborúval fenyegetni a szabad világot; most pedig a minországi meghívás nélküli látogatása után az ENSZ szeptemberi ülésére az Egyesült Államokba törtét, s nem tárt, hogy hivatalos amerikai személyek vele még újból tárgyalnak.

Hát nem őrület mindezt? Egy világ-szélhámós, nemzetek tömog-gyilkosa s az eddig ismert legnagyobb bandita kötélen táncoltatja a világ diplomáciáját és akaratának, törővéseinek eddig még mindig ér-vényét szerzett. Kezdeményezésére robbannak ki a világ különböző részein

a kis háborúk, az elégtelenség, forrongások és forradalmak, amint az legutóbb Cubában és Kongóban is történt, de ez a kút utóbbi minden eddiginél veszélyesebb lehet. A leszerelés, ko-existencia propagálása mellett, a nyugati gyarmatosítás és hidegháború megszüntetésének hangsúlyozásával a gonosz Kruscsev fokozatosan terjeszti hatalmát.

A szabad világ felelős államférfiai mit sem tettek: ezideig ellene, avagy a cselkvésre valóban képtelenek. Ha ez utóbbi eset áll fenn, úgy adj Uram utolsó ítéletet, mielőtt a gonosz a még szabad világot teljes egészében a hitetlenségbe és erkölcsi posványba süllyeszthetné!

oooOooo

Bujdosó.

ZORD VÍHAR VAN !

Zord vihar van! Dúl kegyetlen,
Isten, virágostertedben.

Még zöld a lomb és mag se' hull,
Isten, letört virágból nem lesz új!

Földön hever sok zöld levél:
Mindannyi pusztult szép remény!

Néhol egész virágos ág,
S a vihar áll, mind egyre áll!

Mióta! Meddig? Irgalom!
Még gally lesz termő-ágakon!

Ha nem lesz már csak kopár fa,
Elég egy újabb évszázad,

Elég egy újabb ezredév,
Hogy virágba szökjön új nemzedék?

S ha elég, jön újabb sorsvihar,
Isten, szép kerted így meghal!

Szünjön Atyánk e bűsz harag,
Míg fánkon termő ág marad!

Kerted hosszabb szélcsendre vár,
Hogy magot neveljen so' virág!

oooOooo

Skarl Kelemenné.

EGY SZOBORRÓL.

1849. október 6-ának emlékére.

Vörösen kél a nap és mintha megijedne a latványtól, mert a-
zután szél szívít és az aradi külső váróvben az emberek méginkább meg-
borzonganak.

Október 6-ának kora reggelén sokan sírnak és zokognak, hi-
szen retteneteset látnak. A bitófán 9 fekete-ruhás férfi van. Azelőtt
bátor tábornokok, magyar hadtestparancsnokok voltak, s most lecsulott
szeműek, halványak, holtak, csak a szél zilálja, kuszálja a hajukat és Dam-
janich szép szakálát.

Isten nem menthette meg őket, de a halál után valamennyit a
legszebb arccal ajándékozta meg. Olyanok ők, mintha vádolnának valakit,
legfőképpen Haynaut és Howiger, az aradi várparancsnok, idegesen harap-
dálja az ajkát, kivált, ha erősebb zokogás jut a füléhez.

Jelentések és dobpergés után a vértanukat a rettenetes fá-
ról lovaszik és a földre helyezik. A kordon lazul, a fehér kabátosok
zöme elmonatel és egyesek odaléphetnek a vértanukhoz.

Mindegyik tábornoknak akad ismerőse, sőt bálványozója is. A
halálra vált élők elnézi a megdicsőülésre váró holtakat, hogy majdnem
megszabad a szívük...

Nagysándor József lovas-tábornok holttestéhez -zokogását
visszafojtva- fiatal férfi lép. Elnézi a vértanut, és úgy érzi, hogy
tennie kell valamit. Hirtelen leül, ölébe veszi a néma fejét és azt a
válligérfő, csodaszép, gesztenyeszín haját -amit a durva szél megbontott-
fésűvel szeliden rendbehozza.

./.

A hőseket az-nap,ugyanott: gyalulatlan koporsóban temetik el. A sok könny között főleg egy-egy szerb vagy oláh koporsó nagy nyersen oda szél:

"A császár nagy úr, azzal nem lehet szembeszállni!"

A gúzsakötött kezű -lelki magyarságból akkor jónéhány arra gondolt, hogy a széparcu, fiatal császár semmiképpen sem akarhatta, hogy ezek a martalócszerű alakok 1849 január-februárban Zenta körül, Nagyenyeden, Zalatnán, Abrudbányán, Preszán a magyar nők és gyermekek ezreit gyilkolják le.

-Nagy úr a császár- hallatszik újra, és a fájdalmas érzést csakis könnyel moshatják le:

A várostól jó 10 percre szőlőföldök kezdődnek. A gazdák: legtehetősbje, a sváb Merkl, aki csak tőri a magyart. Már késő este van a vértanúk eltemetése napján. A két kis fiút az anya régen lefelitette, majd ő is lephent. Fenn van a 22 éves János, az apa jobbkeze, maga a családfő is, meg a 18 éves Ida, aki kiűt a családból. Csodaszép ez a szőlőke lány és ezért az egész család büszkesége. Vele kapcsolatban nagy tervek szőnek, mert szerintük az ilyen lányt csakis császári tiszt vagy igazi úr vehet feleségül. Külön szobája is van, mert a szőlősgazda háza némi könyvelmet és lakállyóságot mutat. Azonkívül tetszetős is úriás tornácaival, melyre öreg szőlőművek küldik fel engedelmes indájukat és friss vesszejüket:

Ida szórakozott, de ezt atyja, meg bátyja-a nagy német beszélgetés közt-nem veszi észre...

-Atyám, akárhogy is történt- szól a fiú -de ez az október 6. mégis rettenetes!-

-Mi van abban rettenetes?- mormogja az apa.

-Hát az, hogy a magyar tábornokokat nem szabadott volna csak úgy felakasztani, mintha latrok volnának!-

-Hogyan beszélhetsz így?- hördült fel Merkl. -Hiszen a magyarokkal neked is csatáznod kellett volna, de te, a bikaerős, az összeköttetésem folytán mégis "untauglich" lettél.-

-Atyám, nem tudtam volna ellenük harcolni és ennyiben örülni az összeköttetésednek!-

-Nem tudtál volna harcol, ezt meg hogyan értsem?-

-Ugy, hogy ezek a tábornokok a zsarnokság ellen küzdöttek és köztük is volt német, mint Aulich, Lahner, Leiningen, Schweidel.-

-De jól megjegyezted a nevüket, mondhatom, nagy hasznod lesz belőle- háborog az atya.

-Csak abból van hasznom, ha gondolkodom -feleli szomorúan a fiatal. - A magyarság a maga földjét védte, hová először a horvát tört be, majd gyilkolt a szerb és oláh martalóc. Ezekből a nehéz tekintetükből itt is láthatunk eleget, és a csodálatos széparcu magyar tábornokokat sohasem feledhetem.-

-Miért érted magad ilyesmibe?- dühösködik Merkl. -A tábornokokat meg kellett büntetni, mert császáruk ellen fogtak fegyvert. A hadtörvényszék tudta, mit csinál, és Krausz ezredes, az ő fejük, a szőlő munkáihoz éppen tőlem kér tanácsot, meg a napszémait is velem fogadtatja fel. Jobb lesz, ha nem dédelgeted a magyarokat, akiket legyőztek, hanem lefekszel. Nélrünk jól megy a dolgunk, és a szerbekkel, oláhokkal nincsen bajunk.-

-Adja Isten, hogy ne is legyen!- feleli a fiú, majd huga arcát megsimogatja, és kimegy az állatokhoz.

Az atyának, amikor most lányára néz, minden bosszúsága megszűnik. Gyöngöden simítja végig a szép lány arcát.

-Remélhetőleg nem töröd te is valamin a fejed? Ugye nem? Na hála Istennek! Tiszt lesz a te urad, császári tiszt, és talán nem sokára nagy lakodalmat csapunk! Nem lesz itt hiba, én mondom neked, a te szerető apád!-

Az elkényeztetett lány büszke fejtartással megy szobájába. Már elvágyni innen jobb környezetbe, sőt a legnagyobb városba, Wienbe. Nem idevaló ő -gondolja- hanem szép porcellánok és spinett mollé, melynek tanulását már megkezdte. Nehézzen megy, de azt a pár örömszép valcert majd csak elsajátítja. És szép-műv kezét szeretettel nézi végig.

Amikor ágyához lép, nagyon megborzong, hiszen most még nem

fekhet le, mert a régi kakukkos óra már fél tizenlehetőt jelez. Sietnie kell! Ahogyan a pillanatra megnyitott ablakból érzi, a szél elállt, hideg sincsen és a foga mégis összevacsog, amidőn a hátsó kertajtón zaj nélkül hisson.

Szeme a sötétséget megszokja és sietni kezd. Jajj, ezen túl kell esnie! Neki, aki nappal is csak ritkán jár egyedül. De jó is - gondolja el - hogy ott volt a külső váróvnél. Igaz, hogy a kivégzett tábornok: láttára majdnem elájult, de hát a hatalmas császárnak ellenségei voltak. Igaz, hogy azután valamin nagyon ellágyult. Azon a fiatalon, aki az egyik tábornok hosszú, szép haját, nagy, féltő gondnal, meg szeretettel és idegőrlő vagy megnyugtató fáradhatatlansággal, végelethatatlanul rendezte. Ez a szép arcu fiu gyöngéd és jó-szívű lehet, akit az ő János bátyja bizonyára megtudvalno. De mi közülük is lehetne egymáshoz? Semmi! Az az ismeretlen a jó ég tudja, hová megy, míg bátyja tovább él a szőlőben, ő pedig bizonyára Wienbe jut. Ez éppen most, ezzel az éjszakai nehézzel úttal dől el, mert utána valahogy megvilágosodik a jövő, hiszen valaki érte jön és ő szerencsés és boldog lesz.

Magában mosolyog, majd megborzong, mivel a külső váróv inonnső részét elérte. Most, mintha egyszerre nagyon sötét lenne, és a nehéz birodalomból marcona alakok lépnek feléje. Közét a szájára teszi, hogy ne sikitsen és meg, siet. Lába többször is megbotlik, és mégis, szinte már körüljárja azt a legszomorúbb helyet. Még pár pillanat, és mehet haza a biztonságba, sőt álmódzásba. A Mi Atyánkot suttogja, de végig nem mondhatja el, mert valaki - oh borzalom! - megragadja a karját. Meghül benne a vér, hiszen másik is van ott, és fogják rettenetes erővel.

-Mit akarnak tőlem? - nyöszörgi, és a hold hirtelen felvilágolása megadja rá a választ: két oláh granicsár rettenetes tekintetében. Ezek úgy jöttek ide, mint az országnál a forráshoz, de míg az állatok királya csak ül, addig a pribékek oh-mást akarnak. És már viszik, ragadják s Ida azt hiszi, esztéveszti. Majd pillanat alatt maga előtt látja eddigi életét és álmát. Gőgös és nagyravágyó volt, aki a meséből királyfit várta, míg helyette im: latrok jöttek! Isten azonban talán megsegíti és erre már sikoltásszerűen kiabál segítségért. Akkor ökölcspás őri arcát, de mégse ajúl el és ezért látja, hogy valaki hihetetlen módra ki-nő a földből, és hatalmas ütéstől az egyik pribék földrozuhan. Az ismeretlen segítők annak hosszú szuronyát villámvorsan kirantja, majd Idára kiált: -Szaladj el innen!-

A leány megérti a magyar szavak értelmét, teste zsibbadtsága megszűnik: és a félelem közt is örül, mert felismeri azt a magyar fiút, aki tábornokának hosszú haját oly féltő gondnal hozta rendbe.

A lány szalad, de hallja még a dula:odást és a granicsári orditozását is. Majd vezényszó hallatszik. A lány kívül van már a kizdőtéren, mintha a föld nyelte volna el. Vele nem is törődnek, viszont fájón sejtí, hogy hú megmentőjét a járőr elnyomta és bevitte.

(folytatjuk)

v. Borecsiczky Imre.

oooOooo

A KAUCIÓ KANATOS KAMATJA.

(folytatás)

A vén róka, mintha észre nem vett volna semmit, a legtermészetesebb hangon megtoldotta:

-Dolgos? Küm! De még milyen! A határban szánt, vet, arat, oda-haza meg süt, mos, főz. Ha csak egy kovéskője is lenne, olyan csendő-asszony válnék belőle, hogy párját ritkítaná - és sietve egyet püdrött harcsa-bajuzán, hogy leplezze az alatta elshunant mosolyt. Aztán, mintha csak magának mondaná: "Igaz, azzal a szabállyal úgy cselékedhet az ember, mint macska a forró kásával."

-A Kaució szabályával? - kérdezte hevült érdeklődéssel az ifju.

-Arra céloztam. Tudja, az előljáróink tisztába vannak azzal, hogy sokszor a kövér falatnál többet ér az igaz szeretet főtt krumplija. Ezért hát körültekintéssel kezelik a Kaució szabályait.

A másik: egy pillanatra megtorpant és úgy tett, mint aki ve-rejtekot töröl.

-Mi az? Talán rosszullót kerülgeti? - fordult feléje a pa-

parancsnok, s mintha rossztól tartott volna, megfogta a karját.
-Olyasvalami thtts.úr,vagy talán a lelkiismeret gyötör-,
nézett ernyed, fark arccal a járőrvezetőjére.
-Lelkiismeret?... és miért?- kérdezte meglepődve az őpk.
-Bocsáson meg thtts.úr,azért talán,mert a tudta nélkülül kér-
vényt küldtem az osztályparancsnoksághoz.-
-No,ne mondja. Hihetetlen. Mikor és mi célból?- biztatta
a jelentést tevőt a vén katona gyanus sejtelemmel,de türelmes hangon.
-Tegnapelőt és kértem a leszereltetésem- hadarta gépiesen
a járőrtárs.

-No,ez meg a legérdekesebb ifju barátom-,csóválta fejét fa-
nyar mosollyal az őrs ura. -Tehát ön szerint lehetséges az,hogy az őrs-
sön leszerel egy bajtárs a közvetlen parancsnokának tudta nélkülül? Am,
de ne itt kezdjük,gyömöszölte állóhelyben a csibujját,miközben körül-
hordta tekintetét a tájon. -Ha mindezt tudhatom,akkor talán nem hagyja
titokban előttem a lényegét sem? Elő csak azzal szaporán,miért akar
leszerelni?-

A kérdésre a nagy gyermek feje úgy lecsuklott,mintha egyből
lenyisszantották volna;ilyen fejből pedig nehezen jön elő a szó. Nem
segítették még a parancsnok rászórt szempillantásai sem. Azonban a tü-
relem a parancsnoknál sem öröklak,s tréfásan bár,de erőyes hangon le-
csapott a még mindig hallgatóra:

-Katonásan katonám! Hangosabban,mert egy szót sem értek!-
A felszólított nyomban érezte a hang súlyát és szinte gon-
dolkozás nélkül fújta:
-Alázatosan jelentem,nősülésem miatt,mert Szorgos Borisnak
nincsen semmi vagyona.-
Megmondta,de ezzel az ajtót is becsukta maga előtt,mert a
parancsnoknak nem volt ahhoz se hozzátenni,se abból elvonnivalója. Hang-
talanul,mint két idegen,ereszkedtek lefelé a hegyoldalra.

Már feltűnt előttük a templomtorony és néha kutya-vakantást
hozott a faluból a lengedező szél. A legelő széléhez érve egy nyúl ri-
adtan ugrott útnak mellettük. A jv. ijosztésként nagyot ütött a comb-
jára,bár a felriadt vad anélkül is ölesek ugrott.

-Ezeknek sem irigylésre méltó a sorsuk-,törte meg a csendet
a járőrtárs.

-Hordják a keresztet,- felelte egyikük a másik,majd kis-
sé elgondolkozva feltette a kérdést: -És mondja,a kislány csak úgy haj-
landó magához kötni az életét,ha leszerel?-

-Azt igazán nem tudom thtts.úr- volt a rövid válasz.
-Vagy talán a nevelő-szülők látják úgy jobbnak? -
-Arról sincs tudomásom.-
-Nem érti? Azt szeretném tudni,hogy mit szól ahhoz a lány,
vagy a nevelő szülői,ha leszerel?-

-Arról sem tudok egy szót sem jelenteni thtts.úr.-
-Hogy,hogy? Nem tudnak róla?- feszegette tovább a kérdést.
-Az a valóság. Nem tudnak semmiről semmit.-

A parancsnok megtorpant és szigorú tekintettel mérte végig
a mellette levő embert.

-Nem tudnak semmit? Azt akarja mondani,hogy csak maga és az
osztpk.úr tudnak a nősülési szándékáról?-ismételte csodálkozva.

-Igen!-
-Gyerek,gyerek!- sóhajtott a fejcsóválva az őpk.,majd hirte-
len neki szegezte a kérdést:

-Mi a biztosítéka arra,hogy a lány hajlandó a felesége len-
ni és abban egyetértenek a nevelőszülők is?-

+Semmi!- kapta a választ.
-Akkor mi készítette a kérvény megírására,mielőtt megbizonyo-
sodott volna nősülése ügyében?-

-Az thtts.úr,hogy mint csendőr nem tartottam illőnek a kö-
zeledést,hamár nem lehet a feleségem,mivel nincs meg a kívánt biztosí-
téka.-

-Ezt értem. Helyes! De még egyszer kérdelem,mint leszerelt biz-
tos a sikerben?-

-Azt nem mondhatom thtts.úr,de...- és itt előzékenyült
hangon kezdte elmondani a vonat lekészése után történeteket. Gondosan
lefestette a lányt,amint nyílt őszinteséggel,de kétségbeesve merően

rátelintett. Majd boldogan beszélt el éjjeli látomásait, amikor Boris tündérekéről, manókról mesélt neki.

A komoly munkában megőszült ember úgy hallgatta a rajongó lelű ifjút, hogy észrevétlenül is el-elmosolyodott, sőt olykor segített a beszélőnek, amikor hirtelen nem talált megfelelő szót az ihletéhez.

-Csak ez a biztosítékom thtts.úr-, hajolt meg kissé a járőr-társ, így jelezvén a befejezést. De az ajka csakhamar újból megnyílt:

-Es... Köszönöm, hogy volt szíves meghallgatni, mert nagyon jól esett egy megértő embernek kiöntonem a szívem titkát.-

A pk.felrezzent, és jókedvűen megveregette ifju bajtársa vállát; a távolba tekintett s mintha onnan merítené a szavakat:

-Fiam, a szerelem nagy mester! Tör, zúz, éget vagy várakat épít és mennyországot nyújt. Kár, hogy nem előbb szereztem tudomást ezen ügyéről. Szívesen vállalom a további irányítását, ha úgy akarja, de fel-tételül ígérje meg a szorgalmas továbbképzését.-

-Határozottan megígérem, s előre is köszönöm nősülési ügyem-ben teendő minden lépését a thtts.úrnak.-

(folytatjuk)

oooOooo

B.76.

CSENDŐR KARÁCSONYI AKCIO.

Az idei Karácsony alkalmával is segíteni óhajtunk nélkülözhető és szükségét szenvedő Bajtársainkon, valamint a németországi magyar gimnáziumban tanuló magyar csendőr gyermekeken. Tervünk valóra váltásához -mint a múltban- most is az szükségesség, hogy Bajtársaink anyagi támogatását kérjük: Segítsenek, hogy segíthessünk!

Reméljük, hogy kiáltásunk meghallgatásra talál, s Bajtársaink támogatásukkal lehetővé teszik, hogy a Szeretet nagy ünnepe alkalmával legalább átmenetileg segíthessünk az önhibájukon kívül állandó szükség-et szenvedőkön! Senki ne mellőzze tehető Bajtársaink Közül Isten 2. nagy parancsolatát: "Szeresd felebarátodat, mint ten-magadat"!

Az anyagi támogatást címünkre d.évi december hó 15-ig kérjük eljuttatni. Akciónk eredményéről -mint a múltban is mindig- lapunkban nyilvánosan elszámolunk.

oooOooo

A MAGYAR CSERKÉSZET 50.ÉVES JUBILEUMI TÁBORA.

Oh, de nehezen vártam július 18.! Ez a dátum jelezte a jubileumi tábor megnyitását a magyar cserkészlet 50.éves fennállása alkalmából Nyugat-Németországban. Már kb.egy évvel ezelőtt hallottuk, hogy ezt az évfordulót nagy ünnepélyességgel megtartott táborban kell megülnünk.

És végre eljött a nagy nap. Európa különböző országaiból (Hollandia, Belgium, Franciaország, Svédország, Svájc, Austria, Nyugat-Németország, Dánia és Itália) 220 magyar fiú és lány gyűlt össze, hogy örömet kifejezzen a magyar cserkészlet félszázados ünnepén.

Egy kis falu mellett Ascholdingban, Dél-Bajorországban, festői szép helyen gyűltek össze a menekült cserkészek. Szép időben a táborról 15 Km-re kezdődő havasok gyönyörűen látszanak. Maga a tábor is már 700 m. magasan fekszik, fenyveserdő közepén, egy kis legeőn. Pár száz méterre távolabb folyik a sebesvízű Isár.

A tábor díszes kapuján belépve egy kis tisztás tárul fel előttem, melyet napközben labdajátékokra, egyéb sportokra és néta-tanulásra használnak. A tisztás végében egy gyönyörű, hatalmas gerendákból összeállított kereszt mellett áll a tábor ugyancsak fából készített, mesterműnek is tekinthető oltára. Mind a kettőt egy fiatal párisi magyar cserkész-tiszt készítette, napokig tartó nehéz munkával, szelven és zuhogó esőben. A tábor papjai itt tartják naponként miséjüket és istentiszteleteiket.

A tisztástól balra van a fiú-tábor, jobbra a női-tábor.

Látogassuk meg először a cserkész-lányokat. Táborukban, rend, fegyelmel és tisztaság uralkodik: Nem is lehet ez másként. Veőgh Mária, kedves, fiatal magyar cserkészlány-tiszt a parancsnok, ki azonnal, hogy szükséges tapasztalatokkal rendelkezik a cserkész-életből, nagyon jól ért a gyermek-lélelhez, és több nyelven is megtudja azokat közölni. Mert bizony -sajnos- van a cserkész-lánykák között néhány idegen

földön született kicsike, aki alig-alig pötyög szép magyar nyelvünkön. De az elmúlt lo nap alatt már e téren is eredmény mutatkozott. Segíti munkájában néhány magyar asszony és idősebb leány is.

Ez az 53 magyar cserkész-lány valóban szép munkát végzett itt. Sátraik eleje is díszes és egy igen nehéz követelményekből álló akadályversenyt is végig küzdöttek a fiukat felülmúló kitűnő eredmény-nyel. Van a lányok között egy kis szőszke, 17 éves dán lány is vendégként.

Midőn a mosolygós arcú, kedves Mária-tól búcsút veszünk, azzal a biztos érzéssel hagyjuk el az altábort, hogy jó kezekre lett bízva kislányaink cserkész nevelése.

A tábortáborban először a tábor tisztikarának szép sátrai ötlenek szemünkbe. Ezek közelében vár bennünket a már kissé ráncosodó kámpu, de energiával telt és még fiatal táborparancsnok, Tury Feri bá, aki magyaros kedvességgel öleli át ismerős látogatóit, és aki oly sok anyagi, de egyéb nehézség után is egy évig tartó lelkiismeretes munkájával hozta össze ezt a tábort, és itt kedvességével, nyugalomával és szeretetével mindenki elismerését és nagybecsülését kivívta. Itt találjuk a két nappal ezelőtt a táborba érkezett Ede bátyánkat is, aki Amerikából jött el a tábor megismerésére és meglátogatására.

A táborparancsnok kitalázza el bennünket a tábor közepén álló cserkész-kiállításra. Ez egy nagy szürke német katonai sátorban nyert elhelyezést. Nem hiába büszke is arra Feri-bá, mert amit a kiállítás láthatunk, az mind a magyar népművészet remeke. Irásos, torockói, sárközi és mezőkövesdi himzésekben kívül gyönyörű fafaragású kulacsokat, népi mintákkal díszített könyvjelzőket, magyaros vázákat és tányérokat találunk itt, izléses összhangban elhelyezve. A sátor két falán művészi fényképek a különböző országok magyar cserkész életéből, a két másik falán pedig remekbe készült csapatzászlók. Egy nagy album tele magyar városokról készült felvételekkel.

A kiállítást elhagyva a legnagyobb altábor, az osztriai magyar fiúk tünik szemünkbe. A legkülönbözőbb helyekről kapott és egyéni tulajdonban is levő sátrak festői tarka-barkasága egyáltalán nem ízléstelen. Az altábor teli van művészi díszítésekkel. Képek és mohából rakták össze a fiúk például a csodaszarvast, a cserkészliliomot és az ország címerét. A fiúk láthatólag sokat dolgoztak és gyönyörűséget leltek munkájukban.

Kiemelkedik az altáborok közül a svájciak egyöntetű, egyszerű, fehér sátor-tábor. Teljes, fiatal vezetőjük olyan csodálatos hozzáértéssel kezeli apróságait, hogy nem hiába tekinthető fegyelem, tisztaság és összhang terén az 8 altábor a legjobbnak.

Mellettük van a franciaországi fiúk ságra sátrakból álló altábor. Ennek a fiatal parancsnoka került talán a legnehezebb feladat elé. Ő maga is kissé hibásan beszél már magyarul, de szép eredményeket mutatott fel a rend és tisztaság terén.

A következő tábor az egyesített Benelux-altábor, ahol az országzászló tövében elmésen -kavicsokból, bogyókból és tobozokból- összeállított címet találhatunk. Fiatal parancsnokuk nagyszerű fegyelmet tartó cserkész-tiszt. Ennek az altábornak nevezetessége egy 16 éves holland őrsvezető, aki nagy tisztelője a magyaroknak, s aki saját kérésére nem, mint vendég, hanem mint a tábor teljesjogu magyar cserkészként kezelt tagja ezen altábor kedvencévé vált.

Mellettük találjuk a svédországi kicsiny altáborát, melynek már kissé idősebb a parancsnoka; mintaszere rendet tart a gyerekek között. Most nagyon el van keseredve, mert fiókaiknak egyike az akadályversenyben karját törte.

A németországi cserkészek altábor vadonat-új, zöld sátrakból áll. Lakói mind egészen apró gyermekek.

Hely szüke miatt a tábornak csak egy közös konyhája van, amelyet Piri-néni irányít, aki a keze alá beosztott leány és fiú cserkész szakácsokat nem egyszer főzőkanállal is rendre intette már.

Eljutottunk a tábor végére. Elgondolkozunk, mi volt az az erő, amely ezeket a magyar lányokat és fiúkat így összetudta hozni minden nagy anyagi nehézségek ellenére is, s mi az az erő, ami őket itt a mostoha időjárás ellenére oly szorosan együtt tartja, hogy a jelenlevő 13 angol vendég-cserkész parancsnoka egy alkalommal önfeláldozóan, így kiáltott fel: "Ti sokkal jobban képviselitek Baden Powel szellemét,

mint mi angolok!"

Ez az erő a magyarság ezeréves fenntartó ereje, mely soha nem fog kivészni s mely bennünket haza fog segíteni, képesít majd bennünket arra is, hogy hosszú-hosszú elnyomás után ismét egy új hazát tudunk felépíteni.

Éz a gondolat még csak erősbödött bennünk, midőn egyik este 13 óra 30 perckor kezdődő táborúton vettünk részt, melyet Éde bátyánk vezetett. Gyönyörű cserkész-történelmi előadását a tábor vegyes korusa kedves, régi magyar dalokkal és cserkész-nótákkal tarkította. E táborútnál láttunk még két fiát és egy Leány-cserkész előadásában pompás magyar táncokat, eredeti magyar népviseletben. Végül egy tilinkó művész saját készítésű tilinkóin olyan módon adott elő régi magyar pásztor-dalokat, hogy valamennyien a székely havasokba képzeltek magunkat.

Majdnem könny szökött a szemembe, midőn a táborozás befejeztével el kellett búcsuznom. Arra gondoltam, mikor lesz még egyszer alkalmam ilyen sok remek fiút és lányt együtt látnom, ilyen nagyszerű egy-ségbe összekövacsoltan.

A magyar cserkészzet ötven éves jubileumának megünneplésére a kedvező len időjárási viszonyok és a nagy távolságok miatti anyagi nehézségek ellenére is ez a tábor a legjobbat és a legszebbet nyújtotta, ami a menekült cserkészzet sanyaru körülményei között csak lehetséges volt.

Fiúk és lányok továbbra is: "Jó munkát"!

oooOooo

dr. P. Z.

KÖZLEMÉNYEK, HIREK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

FELHÍVÁS: Igaz örömmel olvasom a híreket, hogy az emigrációs magyar csendőrség több helyen keményen vívja szellemi szabadságharcunkat a trianoni szégyenteljes békeparancs ellen. A gyászos emlékév végén a jövő történelme számára - csokorba szeretném kötni a csendőrségnek e téren kifejtett eredményes, szép, hazafias munkáját. Felhívom ezért Terület- és Csoportvezető-Bajtársaimat, hogy területüknek, csoportjuknak bármilyen formában kifejezésre jutott Trianon ellenes tevékenységét foglalják részletesen írásba (lehetőleg pontos idő és hely megjelölésével), és a leírást nekem 1961. január hó 15-ig küldjék meg. Emellett a leírást: értékét, ha azokhoz illő fényképeket, újságcikkeket, vagy elhangzott beszéd-szövegeket is mellékelnének.

Nyugaton 1960. augusztus 14.

v. Király Gyula ezds.
a MKCSBK vezetője.

Cima Rua John Harrison, 299-Lapa-, SAU-PAULO. Brasil.

A buenos-airesi csoportunk 1960. június 16-án temette el dr. Várnay - Wagner István fhdgy. bajtársunkat, ki megelőző napon -hülésből származó komplikáció következtében- hirtelen meghalt. Temetése napjára az egész gyár, melyben ő munkavezető volt, beszüntötte a munkát. Megható volt látni, hogy mennyi emberi érzés van primitív emberekben is, mint az itteni benszülöttekben, kik ünnepi ruhába öltözve sorfalat álltak a gyár nagy csarnokában, melyen keresztül hat bajtárs vitte a koporsót ki a német temetőbe, ahová a sorfalat állók is mind kimentek gyári gépcsovikon. A temetőben az MKCSBK részéről Pintér A. ezds vett az elhunytból búcsút és így szólt utóljára hozzám: "Kedves István Bajtárs! Eljöttünk ide, hogy még egyszer együtt lehessünk veled. Nem búcsuzunk véglegesen, mert lelked velünk marad továbbra is. A tizenkét év alatt, míg itt együtt ettük a hontalanság keserű kenyerét, mindig előljártál a kötelességtudás, bajtársi szeretet és a haza iránti forró ragaszkodás, Nemzetünk megismertetése és megbecsülése érdekében tett munkálkodásainkban. Ugyon-ilyen voltál odahaza is, amikor öntudattal hordatad egyruhádát, vagy itt a munkahelyeden egyszerű munkatöpenyőben.

Te vagy az első, aki bajtársi közösségünkben innen elmegy, és ezt úgy vesszük, mint amikor a gyalogél kiválik a századból, és előre megy azt vezetni.

Hát vezess minket kedves Pistánk fel Csaba királyfi útjára, hogy ne

Ezton köszönettel nyugtázzuk az Ön . . . . .hozzájárulását a B.L.-re közp. segélyalapra.

lett volna hiábavaló a sok szeretetünk és vágyakozásunk elhagyott Hazánk és otthon maradt Szeretteink után.

Hogy könnyebb legyen utad, itt megígérjük, hogy hátramaradt feleséged és gyermekeid sorsát szívünkön fogjuk viselni, és tőlünk telhetően mindent meg teszünk, hogy életük elviselhetőbb legyen.

Most kezét szoritunk a gyógyszer veled és mondjuk: Isten veled; a viszontlátásra!"

Igéretüket a Bajtársak betartják, mert az özvegy és árvák megsegélyezésére Varnaynének havi 5000 peset biztosítottak saját önkéntes adakozásából a nyugdíj-ügy elintézéséig, és gondoskodnak arról is, hogy az özvegy megfelelő házi foglalkozáshoz jusson.

A magyar kérdés újból tárgyalásra kerül az ENSZ. e hónapban elkezdődő 56-ik rendes ülészáján. Annak tárgysorozatba való felvételét Henry Cabot Lodge javasolta, s így nem valószínű, hogy a nevezett szervezet főtitkára elzárkózzon az elől.

A magyar kérdést előadja ismét Sir Munro lesz, aki már őszé is állította bizonyító anyagát. De talán lesznek Bajtársaink birtokában a kommunisták hazai bűntetteit illető olyan bizonyítékok, amelyekkel ügyünk előadója még nem rendelkezik.

Felkérjük tehát a Bajtársakat, hogy az ilyeneket mielőbb juttassák el Sir Leslie K. Munro Enszi címére.

Csendőrségi zsebkönyvet keresünk. 1938, 1939 és 1940 években kiadottak. Akinek ilyen birtokában volna, köztölje azt a szerkesztőséggel az esetleges cládási árának megjelölésével, avagy nélkül bocsassa azt átmeneti rendelkezésünkre, amíg az abból szükséges bizonyító anyagot fotokópiáztatjuk és aztán tulajdonosának visszajuttatjuk.

Calgaryból és Hamiltonból nem kaptunk hírt szobatáruul mostmá idű óta, pedig ezelőtt folyamatosan és szinte állandónak nevezhető volt összejutottásunk ottan közösségi biztséget viselő Bajtársainkkal. Kérjük az érdekeltek értesítését újra és mielőbb!

Dr. R. B. ezds. Cleveland. Kérjük választát utóbbi levelünkre annál is inkább, mert időközben ideérkezett pénzküldeményét, annak felhasználására vonatkozó megjelölés hiánya miatt, bevételezni nem tudjuk.

Oktober 23-ki évfordulón való emlékezésre már most felhívjuk Bajtársaink figyelmét; legyen az minél szélesebbkörű és erőteljes tiltakozás utóbbi szabadságharcunk igazságtalan verberőjtása miatt. Ne hagyjuk elaludni a szót a világ lelkiismeretét, amíg népünkön elkövetett szörnyű igazságtalanság jóvá nem térül.

H A N D S C H R I F T - K É Z I R A T A D R E S S - C I M : D. L. Szerkesztősége

UTRECHT, Nausenlaan 29, Nederland-Europe.

Druckwerk: Heer
 Printed Matter: Mr. Dr. Béla R e k t o r
 Periodique: Mr.
 Druckwerk: Herr. 376. Sady rd.
 Cleveland 8. Ohio.

U.S.A.

509